

На хуторі, як у в'язниці, тихо

Євген Плужник

На хуторі, як у в'язниці, тихо:
Навколо ліс – береза та сосна...
Книжок немає зовсім, – це вже лихо;
А друге й більше – дощова весна.

Проте дивлюсь спокійно, як надворі
І землю й небо пойняла вода,
І журавель похнюпий на коморі
Зажурено на південь погляда...

Коли ж з лісів дух вогкості і гнили
Обвіє хутір, зачарує сад,
Я мов радий крізь квітень запізнілий
Побачити дочасний листопад.